

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μεταβάλλοντας τα όρια της Ζώνης Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) «Moura, Mourão e Barrancos», κατά τρόπον ώστε να αφήνει εκτός αυτής περιοχές που φιλοξενούν είδη αγριών πτηνών, η προστασία των οποίων δικαιολόγησε τον χαρακτηρισμό της εν λόγω ΖΕΠ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγριών πτηνών·
- 2) να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- 1) Η Ζώνη Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) «Moura, Mourão e Barrancos» δημιουργήθηκε από την Πορτογαλική Κυβέρνηση με το Decreto-Lei 384-B/99, της 23ης Σεπτεμβρίου 1999. Τα όρια της εν λόγω ΖΕΠ ορίζονται στο παράρτημα XXIV του εν λόγω νομοθετήματος.
- 2) Από τις πληροφορίες που παρέσχαν οι πορτογαλικές αρχές προκύπτει ότι η μεταβολή των ορίων της ΖΕΠ «Moura, Mourão e Barrancos» στερείται επιστημονικής θεμελιώσεως. Όπως όμως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο αποκλεισμός ειδών η προστασία των οποίων έχει θεωρηθεί αναγκαία μπορεί να επέλθει μόνον αν αιτιολογείται με επιστημονικά κριτήρια.

⁽¹⁾ ΕΕ, ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 29 Απριλίου 2005

(Υπόθεση C-193/05)

(2005/C 155/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την D. Maidani και τον H. Støvlbæk, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Απριλίου 2005 προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, διατηρώντας σε ισχύ, σε σχέση με την εγκατάσταση δικηγόρου υπό τον επαγγελματικό τίτλο του κράτους μέλους καταγωγής, απαιτήσεις σχετικές με τη γλωσσική κατάρτιση, την απαγόρευση ασκήσεως της δραστηριότητας του αντικλήτου και την υποχρέωση προσκομίσεως ετησίως του πιστοποιητικού που εκδίδεται από το κράτος μέλος καταγωγής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 98/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διευκόλυνση της μόνιμης ασκήσεως του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος⁽¹⁾, ιδίως δε τα άρθρα 2, 3 και 5 αυτής·

2. να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Ο έλεγχος της γλωσσικής κατάρτισεως ως προϋπόθεση για την εγγραφή του Ευρωπαίου δικηγόρου στο μητρώο αντιβαίνει στον γενικό σκοπό της οδηγίας, ο οποίος έγκειται στη διευκόλυνση της μόνιμης ασκήσεως του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος, και συνιστά παράβαση ιδίως του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας, σύμφωνα με το οποίο το κράτος μέλος υποδοχής προβαίνει σε εγγραφή του δικηγόρου αποκλειστικώς και μόνον «κατόπιν προσκομίσεως του πιστοποιητικού εγγραφής του στα μητρώα της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής».

Η απαγόρευση ασκήσεως της δραστηριότητας του αντικλήτου είναι αντίθετη προς το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας, κατά το οποίο ο Ευρωπαίος δικηγόρος «ασκεί τις ίδιες δραστηριότητες με τον δικηγόρο που ασκεί επάγγελμα υπό τον ενδεδειγμένο επαγγελματικό τίτλο του κράτους μέλους υποδοχής».

Απαντώντας στην αιτιολογημένη γνώμη, η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση δηλώνει ότι έλαβε σοβαρά υπόψη το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η απαίτηση προσκομίσεως ετησίως του πιστοποιητικού εγγραφής στα μητρώα της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής συνιστά, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων της οδηγίας, αδικαιολόγητη διοικητική επιβάρυνση.

Εντούτοις, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η απαίτηση αυτή, η οποία είναι αντίθετη προς την οδηγία για τους λόγους που εκτίθενται στην αιτιολογημένη γνώμη, προβλέπεται επί του παρόντος από τον νόμο της 13ης Νοεμβρίου 2002 περί μεταφοράς της οδηγίας 98/5 στη λουξεμβουργιανή έννομη τάξη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 77 της 14.03.1998, σ. 36.

Διαγραφή της υποθέσεως C-47/04⁽¹⁾

(2005/C 155/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 14ης Φεβρουαρίου 2005 ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-47/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 314 της 18.12.2004.